

เรื่องการศึกษาปัญหาที่ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ได้คะแนนทดสอบย่อยต่ำ (กรณีศึกษา: รายวิชาการจัดการการเพิ่มผลผลิต) To Study of Problem: The Fourth Year Students Get Low Score for Subtests in the term of Productivity Management

จุฑามาศ พรหมมนตรี (Jutamas Prommontree)*

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาปัญหาที่ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมได้คะแนนทดสอบย่อยต่ำ โดยใช้รายวิชาการจัดการการเพิ่มผลผลิตเป็นกรณีศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเพื่อให้ผู้ตอบแสดงระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัญหา 5 ระดับ แบบสอบถามจะพิจารณาจาก 3 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านนักศึกษา และด้านสิ่งแวดล้อม

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.94 รองลงมาเป็นด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 และด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 ตามลำดับ ปัญหา ด้านผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยปานกลาง โดยประเด็นผู้สอนพูดเร็ว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.33 รองลงมาเป็นประเด็นใช้วิธีการสอนแบบบรรยายอย่างเดียว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และประเด็นรูปแบบการเรียนการสอนไม่น่าสนใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 ตามลำดับ

ด้านผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยปานกลาง โดยประเด็นอ่านหนังสือแล้วแต่จับใจความสำคัญของเนื้อหาไม่ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 รองลงมาเป็นประเด็นไม่เข้าใจเนื้อหาการสอนตั้งแต่ในห้องแต่ไม่กล้าถามอาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ย 3.33 และประเด็นเข้าเรียนสาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ตามลำดับ

ด้านสภาพแวดล้อม ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยปานกลาง โดยประเด็นวิชาเรียนอยู่ในช่วงเวลาบ่ายโมงทำให้ง่วงนอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 รองลงมาเป็นประเด็นเสียงรบกวนจากเพื่อนขณะเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และประเด็นเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนเข้าใจยาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ตามลำดับ

คำสำคัญ : นักศึกษา, อาจารย์ผู้สอน, ด้านผู้สอน, ด้านผู้เรียน, ด้านสภาพแวดล้อม

Keywords: Students, Teacher, Teacher Aspect, Student Aspect and Environment Aspect.

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

Abstract

The purposes of this research were to study cause of the problem; the fourth year students get low score for subtests in the term of Productivity Management. The instrument use for data collection was five-rating scale questionnaires which consist of the teacher aspect, students and environment aspect.

The result of study finds, the problems were at the medium level both in general and each aspect average of 2.83. When considered by aspect, was found that the aspect relating to students showed the highest level (=2.94). The Second highest was the aspect relating to the environment (=2.81) and the aspect relating to the teacher (=2.75). The teacher problem aspect, it was at the average level when generally considered (=2.75). When considered by point, was found all point were at the average medium. The point relating to teacher talks fast showed the highest level (=3.33). The Second highest was the point relating to the lecture only teaching method (=3.15) and the point relating to the teaching and studying style is not interesting (=2.85).

The student aspect, it was at the average level when generally considered (=2.94). When considered by point, was found all point were at the average medium. The point relating to the students did not get the main point when reading showed the highest level (=3.36). The Second highest was the point relating to did not understand the content in the class and afraid to ask the teacher (=3.33) and the point relating to the students always come to class late (=3.18).

The environment aspect, it was the average level when generally considered (=2.81). When considered by point, was found all point were at the average medium. The point relating so sleepy in the afternoon class showed the highest level (=3.73). The Second highest was the point relating to disturb from other students while studying (=3.30) and the point relating difficult to understand the content used for teaching and studying (=2.74).

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รายวิชาการจัดการการเพิ่มผลผลิต เป็นรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแนวคิดและวิวัฒนาการด้านการเพิ่มผลผลิต องค์ประกอบของการเพิ่มผลผลิต เทคนิคและเครื่องมือพื้นฐานในการปรับปรุงเพิ่มผลผลิตในหน่วยงาน การนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและชีวิตประจำวัน รวมทั้งการหาแนวทางนำเครื่องมือไปพัฒนางานเพื่อเข้าสู่การสร้างงานคุณภาพ ลักษณะการเรียนการสอนมีทั้งการบรรยาย วิเคราะห์กรณีศึกษา และการศึกษาดูงาน อาจารย์ผู้สอนจะมีการประเมินผลการเรียนโดยดูจากพฤติกรรม การเข้าเรียน ส่งงาน ผลการวิเคราะห์กรณีศึกษา การนำเสนอรายงาน และผลการทดสอบย่อยแต่ละครั้ง จากผลคะแนนการทดสอบย่อยที่ผ่านมาพบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ได้คะแนนทดสอบย่อยน้อย

กว่า 50% ของคะแนนทดสอบย่อยแต่ละครั้ง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้รายวิชาการจัดการการเพิ่มผลผลิตเป็นกรณีศึกษาเพื่อศึกษาหาปัญหาที่ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ได้คะแนนทดสอบย่อยต่ำ โดยพิจารณาจาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านนักศึกษา และด้านสิ่งแวดล้อม (ปานทิพย์ เรืองอร่าม, 2551: 4) และหาแนวทางที่จะต้องดำเนินการแก้ไขให้นักศึกษามีผลการเรียนดีขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการจัดการการเพิ่มผลผลิตภาคการศึกษาที่ 1/2554

อาจารย์ผู้สอน หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ให้การอบรมสั่งสอนนักศึกษา

ด้านผู้สอน หมายถึง สาเหตุหรือปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความสามารถ บุคลิกลักษณะ รวมทั้งการจัดกิจกรรมที่สนับสนุนการเรียนการสอน การเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ นักศึกษาในด้านวิชาการของตัวอาจารย์

ด้านผู้เรียน หมายถึง สาเหตุหรือปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการขาดความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเองในการเล่าเรียน

ด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง สาเหตุหรือปัญหาที่เกิดจากอุปกรณ์สโตนศึกษา เนื้อหาที่ใช้ประกอบในการเรียนการสอน ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนที่ผลต่อการเรียนการสอน และช่วงเวลาในการเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาที่ทำให้ นักศึกษามีคะแนนการทดสอบย่อยต่ำ
2. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ ปัญหา นักศึกษาได้คะแนนทดสอบย่อยต่ำ

ขอบเขตการวิจัย

เป็นการศึกษาปัญหาที่ทำให้ นักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาการจัดการการเพิ่มผลผลิตได้คะแนนทดสอบย่อยต่ำ

เครื่องมือและวิธีการวิจัย

ประชากร

นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการจัดการการเพิ่มผลผลิตภาคการศึกษาที่ 1/2554 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 39 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามปัญหาที่ทำให้ นักศึกษาสาขาการจัดการอุตสาหกรรมได้คะแนนทดสอบย่อยต่ำ เป็นแบบสำรวจที่ผู้วิจัยดำเนินการสร้างขึ้นมาเอง จำนวน 1 ชุด โดยศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาตามแนวคิดทฤษฎีตลอดจนผลงาน

วิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษาและพิจารณาจากกรอบแนวความคิดเพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม โดยลักษณะโครงสร้างของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด และคำถามปลายเปิด แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัญหาที่ทำให้ นักศึกษาได้คะแนนทดสอบย่อยต่ำ โดยระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเป็น 5 ระดับ ดังนี้ 5 คือ ตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด 4 คือ ตรงกับความคิดเห็นมาก 3 คือ ตรงกับความคิดเห็นปานกลาง 2 คือ ตรงกับความคิดเห็นน้อย 1 คือ ตรงกับความคิดเห็นน้อยที่สุดโดยใช้มาตราวัดระดับช่วง Interval Scale

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษา ด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive statistics) โดยหาค่าเฉลี่ย (μ) ค่าความแปรปรวน (σ) และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยในความคิดเห็นของนักศึกษา โดยใช้เกณฑ์การแบ่งค่าเฉลี่ยดังนี้ (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ขำนิประศาสน์, 2547:173)

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ข้อความตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ข้อความตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ข้อความตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ข้อความตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมาก

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ข้อความตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาที่ทำให้ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมได้คะแนนทดสอบย่อยต่ำ

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะให้ผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงความคิดเห็น จากผลการตอบแบบสอบถามไม่มีการแสดงความคิดเห็นจากนักศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาที่ทำให้ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม

ได้คะแนนทดสอบย่อยเป็นรายด้าน เป็นการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนตามปัญหา 3 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอนและด้านสภาพแวดล้อม ดังแสดง ในตารางที่ 1 -4

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนปัญหาที่ทำให้ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมได้คะแนน ทดสอบย่อยต่ำโดยภาพรวมและรายด้าน

ปัญหา	μ	σ	ระดับปัญหา	ลำดับที่
ด้านผู้เรียน	2.94	0.50	ปานกลาง	1
ด้านสิ่งแวดล้อม	2.81	0.50	ปานกลาง	2
ด้านผู้สอน	2.75	0.38	ปานกลาง	3
รวม	2.83	0.38	ปานกลาง	

จากตาราง 1 พบว่า ปัญหาที่ทำให้ นักศึกษา ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมได้คะแนน ทดสอบย่อยต่ำโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.94 รองลงมาเป็น ด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 และด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนปัญหาที่ทำให้ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมได้คะแนน ทดสอบย่อยต่ำด้านผู้สอน โดยรวมและรายประเด็น

ข้อ	ประเด็น	μ	σ	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1	การใช้ภาษาในการเรียนการสอนเข้าใจยากไม่ชัดเจน	2.64	0.74	ปานกลาง	4
2	ผู้สอนพูดเร็ว	3.33	0.99	ปานกลาง	1
3	ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาคิด วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น	2.61	1.03	ปานกลาง	7
4	รูปแบบการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ	2.85	0.71	ปานกลาง	3
5	เขียนกระดานอ่านยาก	2.36	0.74	ปานกลาง	9
6	บุคลิกลักษณะของอาจารย์ทำให้นักศึกษาไม่กล้าแสดงความคิดเห็น	2.61	0.86	ปานกลาง	6
7	วิธีการสอนไม่ค่อยเน้นให้ผู้เรียนรู้จักการแก้ปัญหา	2.55	0.67	ปานกลาง	8
8	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.64	0.86	ปานกลาง	5
9	ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายอย่างเดียว	3.15	0.71	ปานกลาง	2
ภาพรวมด้านผู้สอน		2.75	0.40	ปานกลาง	

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัญหาที่ทำให้นักศึกษา
ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมได้คะแนน
ทดสอบย่อยต่ำ ด้านผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น
พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางโดย

ประเด็นผู้สอนพูดเร็ว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.33
รองลงมาเป็นประเด็นใช้วิธีการสอนแบบบรรยายอย่าง
เดียว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และประเด็นรูปแบบ
การเรียนการสอนไม่น่าสนใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 ตาม
ลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนปัญหาที่ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมได้คะแนน
ทดสอบย่อยต่ำ ด้านผู้เรียน โดยรวมและรายประเด็น

ข้อ	ประเด็น	μ	σ	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1	เข้าเรียนสาย	3.18	0.64	ปานกลาง	3
2	เข้าเรียนไม่สม่ำเสมอ	2.64	1.08	ปานกลาง	10
3	ไม่จดบันทึกขณะนั่งเรียน	3.00	1.06	ปานกลาง	5
4	ไม่มีอุปกรณ์การเรียน (เอกสารประกอบการเรียนสอน เครื่องคิดเลข สมุดจด ดินสอหรือปากกา)	2.85	0.97	ปานกลาง	8
5	ไม่ตั้งใจเรียนพูดคุยในห้อง	2.91	1.04	ปานกลาง	7
6	ไม่อ่านหนังสือก่อนสอบ	3.03	0.77	ปานกลาง	4
7	อ่านหนังสือแล้วแต่จับใจความสำคัญของเนื้อหาไม่ได้	3.36	1.03	ปานกลาง	1
8	ไม่เข้าใจเนื้อหาการสอนตั้งแต่ใน ห้องแต่ไม่กล้าถามอาจารย์ผู้สอน	3.33	0.85	ปานกลาง	2
9	ไม่ให้ความสำคัญกับคะแนนย่อย	2.39	0.93	ปานกลาง	11
10	ไม่เตรียมข้อมูลสำหรับการสอบด้วยตนเอง	2.91	0.98	ปานกลาง	6
11	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.73	1.01	ปานกลาง	9
ผู้เรียน		2.94	0.50	ปานกลาง	

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัญหาที่ทำให้นักศึกษา
ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมได้คะแนน
ทดสอบย่อยต่ำ ด้านผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า
ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็น

อ่านหนังสือแล้วแต่จับใจความสำคัญของเนื้อหาไม่ได้
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 รองลงมาเป็นประเด็นไม่เข้าใจ
เนื้อหาการสอนตั้งแต่ในห้องแต่ไม่กล้าถามอาจารย์ผู้สอน
มีค่าเฉลี่ย 3.33 และประเด็นไม่อ่านหนังสือก่อนสอบ
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนปัญหาที่ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมได้คะแนนทดสอบย่อยต่ำ ด้านสภาพแวดล้อมโดยรวมและราย ประเด็น

ข้อ	ประเด็น	μ	σ	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1	อุปกรณ์สื่อการสอนไม่พร้อมใช้งาน (คอมพิวเตอร์ จอ LCD) ภาพหรือเนื้อหาจากการฉายไลต์ไม่ชัดเจน	2.79	0.90	ปานกลาง	5
2	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนเข้าใจยาก	2.94	0.83	ปานกลาง	3
3	ข้อสอบไม่สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนการสอน	2.61	0.75	ปานกลาง	6
4	วิชาเรียนอยู่ในช่วงเวลาบ่ายโมงทำให้ง่วงนอน	3.73	1.10	ปานกลาง	1
5	เสียงรบกวนจากเพื่อนขณะเรียน	3.30	0.92	ปานกลาง	2
6	เสียงรบกวนจากโทรศัพท์มือถือขณะเรียน	2.30	0.95	ปานกลาง	8
7	เสียงรบกวนภายนอกห้องเรียน	2.21	0.93	ปานกลาง	9
8	แสงสว่างและการถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียนน้อยเกินไป	2.58	0.75	ปานกลาง	7
9	เพื่อนนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สนใจเรียนเหมือนเหมือนกัน	2.88	0.99	ปานกลาง	4
ภาพรวมด้านสภาพแวดล้อม		2.81	0.50	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัญหาที่ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมได้คะแนนทดสอบย่อยต่ำ ด้านสภาพแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นวิชาเรียนอยู่ในช่วงเวลาบ่ายโมงทำให้ง่วงนอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 รองลงมาเป็นประเด็นเสียงรบกวนจากเพื่อนขณะเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และประเด็นเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนเข้าใจยาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ด้านผู้สอน พบว่า ปัญหาด้านผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ประเด็นอาจารย์ผู้สอนพูดเร็ว ประเด็นการใช้วิธีการสอนแบบบรรยายอย่างเดียว และประเด็นรูปแบบการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นบุคลิกของอาจารย์ผู้สอนซึ่งปกติเป็นคนพูดเร็วทำให้อย่างบางช่วงเวลาของการเรียนการสอนเร็วเกินไป ในขณะที่

การเรียนการสอนผู้สอนควรใช้เทคนิคการเขียนกระดานเพิ่มขึ้นในการอธิบายเนื้อหาเพื่อลดการพูด พยายามฝึกการพูดให้ช้าลงและให้นักศึกษายกมือขึ้นเมื่อผู้สอนพูดเร็วเกินไป ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายอย่างเดียวและรูปแบบการเรียนการสอนไม่น่าสนใจเนื่องจากในเนื้อหาการเรียนจำเป็นต้องให้นักศึกษาเรียนรู้ทฤษฎีก่อนเพื่อนำไปประยุกต์ในการปฏิบัติใช้จริงทำให้ผู้สอนเน้นในเรื่องทฤษฎีมากเกินไป ดังนั้นผู้สอนต้องทำการปรับเนื้อหาโดยแทรกกรณีศึกษาหรือยกตัวอย่างเพื่อให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมนึก ดิหะสิงห์ (2546 : 75) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน นิสิตมีปัญหาการเรียนในระดับปานกลาง นิสิตที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสภาพแวดล้อมใน

การเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นิสิตที่มีอายุต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านหลักสูตรและสภาพแวดล้อมในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการเรียนการสอนและด้านผู้เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ด้านผู้เรียน พบว่า ปัญหาด้านผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นตามลำดับ พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประเด็นการอ่านหนังสือแล้วแต่จับใจความสำคัญของเนื้อหาไม่ได้ ประเด็นไม่เข้าใจเนื้อหาการสอนตั้งแต่ในห้องแต่ไม่กล้าถามอาจารย์ผู้สอนและประเด็นการเข้าเรียนสาย จากการสอบถามความเข้าใจเนื้อหาการเรียนการสอนภายในห้องเรียนและจากการสรุปเนื้อหาเพื่อใช้ในการทดสอบย่อยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถสรุปเนื้อหาใจความสำคัญ อาจารย์ผู้สอนควรแนะนำวิธีการอ่านหนังสือเพื่อจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยการใช้ปากกาเน้นข้อความหรือการใช้ปากกาขีดที่ต่างกันเพื่อเน้นข้อความที่มีความสำคัญทำให้ง่ายต่อการจดจำ ฝึกให้นักศึกษาสรุปและจับใจความสำคัญของเนื้อหาที่เรียนภายในห้องเรียน ทุกครั้งที่จบคาบการเรียนการสอน ไม่เข้าใจเนื้อหาการสอนตั้งแต่ในห้องแต่ไม่กล้าถามอาจารย์ผู้สอนเนื่องด้วยพฤติกรรมโดยทั่วไปของมนุษย์มักจะไม่กล้าแสดงความคิดเห็นหรือสอบถามเมื่อมีข้อสงสัย ผู้สอนควรยกตัวอย่างประกอบหรือให้มีการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาร่วมแสดงความคิดเห็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม ผู้สอนและนักศึกษาทำข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเวลาการเข้าเรียนเพื่อป้องกันและลดการเข้าเรียนสายของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา ประเสริฐศรี. (2543 : 64-67) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านผู้เรียน และผู้สอน นักศึกษามีปัญหา

การเรียนอยู่ในระดับน้อย นักศึกษาที่มีเพศ และรอบการเรียนรู้ต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 1 และนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน พบว่า ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีปัญหามากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ประเด็นวิชาเรียนอยู่ในช่วงเวลาบ่ายโมงทำให้ง่วงนอน ประเด็นเสียงรบกวนจากเพื่อนขณะเรียนและเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนเข้าใจยาก และประเด็นผู้สอนควรเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนเช่น ดู VDO กิจกรรมงานกลุ่ม เพื่อให้ นักศึกษาไม่เกิดอาการเบื่อหน่ายหรือง่วงนอน เสียงรบกวนจากเพื่อนขณะเรียน ทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้สอนและนักศึกษาหากนักศึกษาส่งเสียงรบกวน เช่น หากนักศึกษาส่งเสียงรบกวนในขณะสอนต้องออกมาสรุปเนื้อหาที่อาจารย์ผู้สอนได้สอนไปแล้วหากนักศึกษาไม่สามารถสรุปเนื้อหาได้จะมีผลต่อคะแนนเก็บของนักศึกษา เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนเข้าใจยาก เนื่องจากเนื้อหาในการสอนจำเป็นต้องใช้ศัพท์ทางวิชาการเพื่อให้นักศึกษาเกิดความคุ้นเคยและสามารถนำไปใช้ในการทำงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ก่อนการทำแบบสอบถามควรอธิบายถึงวิธีการตอบแบบสอบถามและวัตถุประสงค์การทำวิจัยให้นักศึกษาเข้าใจเนื่องจากอาจมีนักศึกษาบางคนมีการทำแบบสอบถามโดยไม่ได้อ่านรายละเอียดทำให้ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง

2. การทำวิจัยในครั้งนี้เป็นการหาปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ ได้คะแนนทดสอบย่อยต่ำ เพื่อหา

แนวทางแก้ไขแต่ในการวิจัยยังไม่ได้วัดผลหลังการปรับปรุง ผู้วิจัยควรนำแนวทางการแก้ไขดังกล่าวไปใช้กับรายวิชาอื่นและวัดผลหลังการปรับปรุง

เอกสารอ้างอิง

- ปานทิพย์ เรืองอร่าม. (2551). ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์วิทยาเขตวังไกลกังวล. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (ออนไลน์) ค้นเมื่อวันที่ 11 ก.ค. 54 จาก <http://thesis.swu.ac.th/swuthesis>.
- รัตนา ประเสริฐศรี. (2543). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยพาณิชยกรรมเขตทุน. สารนิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาธุรกิจศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์.(2547).ระเบียบวิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- สมนึก ดีหะสิงห์. (2546). ปัญหาการเรียน การสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ. สารนิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาธุรกิจศึกษา.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .